

PRESA DE POSSESIÓ RECTOR

DISCURS JOAN VIÑAS

Avui m'acomio amb la mateixa il·lusió amb què vaig iniciar aquesta aventura ara fa vuit anys, i amb la satisfacció del deure complert. Aleshores m'animava la il·lusió de treballar a favor de la Universitat de Lleida per tal de consolidar un projecte ja en marxa i ampliar-lo, de manera que aquesta universitat fos tant una institució docent i investigadora ben posicionada com una institució ben encarnada al territori, que no oferís només els serveis que li són més propis sinó que fos un motor important del seu desenvolupament econòmic, social i cultural.

Tenia un full de ruta: el programa amb què em vaig presentar a les eleccions, renovat quatre anys més tard, i que puc dir que he complert escrupolosament. Al cap de tres anys, però, el Pla Estratègic, elaborat amb una molt àmplia participació i aprovat pel Consell de Govern i pel Claustre sense cap vot en contra, es convertia en un nou projecte, ja que unia tot el conjunt de la comunitat universitària en un objectiu comú.

D'aquell procés vam aprendre una cosa substancial: si la Universitat s'obria a la societat, si era capaç de plantejar de manera lleial i receptiva els seus projectes, tindria tot el suport de la societat lleidatana, de les seves institucions públiques i privades, empresarials i sindicals, culturals i socials.

El Compromís per Lleida ha estat un dels eixos vertebradors del meu mandat. Durant tots aquests anys hem mantingut oberts múltiples canals de comunicació amb el conjunt de la societat lleidatana i amb tots els sectors interessats. També hem prestat lleial col·laboració, tant institucional com personal, a totes les iniciatives que, per al bé de les nostres comarques o del país en general i de la seva gent, s'ha generat des de les institucions o des de la mateixa societat civil.

Totes aquestes accions ens han permès jugar un paper important en el procés que ha conduït a la constitució de GlobalLleida. Aquesta iniciativa ha de contribuir sense dubte a reforçar, encara més, la presència i l'acció de la UdL.

Tot plegat, doncs, fa que un dels patrimonis immaterials més importants que ara mateix té la UdL sigui el reconeixement que ha assolit del conjunt de la societat lleidatana. Aquesta s'ha fet seva la Universitat i ha estat —i estarà— al costat nostre, incondicionalment, sempre que se li reclami el seu concurs.

Em plau reconèixer que el Consell Social ha tingut un paper substancial en aquest camp. Ha fet realment de pont entre la Universitat —una institució acadèmica amb les seves singularitats— i la societat. Ho va fer durant la presidència del senyor Josep Maria Pujol, impulsor dels Plans Estratègics i ho ha continuat fent sota la direcció del senyor Ramon Roca, amb iniciatives com el Globalleida o la comissió d'usuaris. No seria just, però, si no destaqués també la bona feina de totes les altres persones que durant aquest anys han format part del Consell Social i han dedicat generosament el seu temps i entusiasme a la UdL.

Em plau reconèixer també l'actitud de col·laboració i de suport que han tingut les persones que durant aquesta etapa han exercit responsabilitats polítiques. Singularment, els alcaldes de Lleida, senyors Antoni Siurana i Àngel Ros; els presidents de la Diputació, senyors Josep Pont, Isidre Gavín i Jaume Gilibert; els síndics de la Vall d'Aran, senyors Carles Barrera i Francesc Boya; el conjunt de parlamentaris i parlamentàries, presidents i presidentes de consells comarcals i alcaldes i alcaldesses; els delegats i subdelegats dels diferents governs, així com els responsables dels diferents Departaments de la Generalitat. A tots i totes, el meu cordial i sincer reconeixement i agraïment.

El meu reconeixement i gratitud, també, a totes les entitats empresarials, sindicals, culturals i professionals amb què he pogut treballar i, per tant, establir llaços d'amistat i complicitats.

Al llarg d'aquests vuit anys la feina de rector m'ha obert múltiples portes i m'ha posat en contacte amb la societat civil lleidatana. He tingut ocasió d'anar, per motius ben diferents, a moltes viles i pobles d'aquestes comarques. No puc sinó expressar la meva gratitud per aquesta oportunitat, i no puc estar-me de

PRESA DE POSSESIÓ RECTOR

DISCURS JOAN VIÑAS

dir que m'he adonat, amb gran satisfacció, que la nostra universitat és coneguda i apreciada; que allò que ens havíem proposat, de ser la universitat del territori i no només de Lleida, ho hem aconseguit.

El meu reconeixement als mitjans de comunicació de Lleida, que, des de la fidelitat a la seva independència, han sabut donar suport a la UdL i han fet d'altaveu de les nostres activitats.

Avui la Universitat de Lleida està preparada per fer front als reptes de futur. No és aquesta l'hora del balanç (ja l'hem fet, i es pot trobar a la web de la UdL), però sí que em permetran que afirmi, amb un punt de legítim orgull, que hem avançat de manera molt notable en els diferents camps, des de la internacionalització fins a les infraestructures o la incorporació de les noves tecnologies de la informació.

En el camp específic de la docència, entre altres qüestions, hem fet una acceptable transició cap a l'espai europeu d'ensenyament superior i hem augmentat el nombre de titulacions. La bona resposta als nous graus i màsters és un fidel indicador que les coses s'han fet bé, que són respostes assenyades a les necessitats de la societat del nostre entorn, i així, des de fa uns anys, estem recuperant el nombre alumnes (cinc-cents estudiants i estudiantes més el curs 2009/10 i mil més aquest curs 2010/11).

Aquests avenços es van posar de manifest en el darrer informe de la Fundación Conocimiento y Desarrollo sobre rànquings de qualitat de la docència del 2009 en què la UdL apareix en el primer lloc del rànquing.

Hem crescut de manera rellevant en el camp de la recerca: s'han multiplicat els serveis als investigadors i investigadores, alhora que s'han posat en marxa unes infraestructures que n'asseguren el futur. En el darrer rànquing Scimago del 2010 de la base de dades internacional Scopus, la UdL apareix com la cinquena universitat del conjunt del sistema espanyol i la primera de tot l'Estat espanyol pel que fa a l'àmbit de la recerca en ciències de la vida. La creació de l'IRBL o Institut de Recerca Biomèdica de Lleida, la Fundació UdL-IRTA i el programa ICREA han tingut un paper molt important en aquests èxits en recerca.

En aquest punt he de fer una especial referència al Parc Científic i Tecnològic Agroalimentari, una iniciativa impulsada conjuntament amb l'Ajuntament de Lleida i que en tan sols 5 anys ja dóna els seus fruits, i hi treballen 1.100 persones. Voldria posar en relleu el compromís que l'alcalde Ros i el conjunt de la corporació han tingut tothora amb el Parc. Una vegada més, mancomunat esforços és una bona inversió i ho serà encara ho serà més en un futur proper.

Tots aquest avenços, que potser sovint passen desapercibuts —o no prou percebuts—, ja que formen part de la nostra quotidianitat o potser perquè no resolen el problema immediat que ens neguiteja, són els que ens han permès accedir a la categoria de campus d'excel·lència internacional.

El projecte Iberus, coordinat per la Universitat de Saragossa, del qual formem part amb les universitats de la Rioja i Pública de Navarra, és una aposta de futur important i ens ha d'obrir noves i esperançadores perspectives. Tenim cinc anys per endavant per consolidar-lo. He de posar de manifest l'amistat, la cooperació i la confiança que han acompanyat tot el procés per dissenyar i posar en marxa aquest projecte, i estic segur que continuarà sent així. Vull agrair als companys rectors, vicerectors i vicerectores que han participat en la seva formulació els esforços fets i felicitar-los —i felicitar-nos— per l'èxit aconseguit.

Tanmateix, tot això no ha estat fàcil. Les polítiques de "cafè per a tothom" massa sovint ni són igualitàries ni són justes, ja que les realitats són diferents i les necessitats també. Encara que no es digui explícitament, reiteradament es posa en dubte l'eficàcia, la capacitat i la rendibilitat de les universitats mal anomenades territorials. Aquest discurs, fet des d'una òptica excessivament centralista —madrilenya o barcelonina, tant se val—, no només ignora les nostres potencialitats i bona gestió sinó també el paper que tenim en el desenvolupament cultural, social i econòmic de les nostres comarques, i en la consecució d'una Catalunya més equilibrada, econòmicament, socialment i també culturalment. Estic segur que la eficiència de la nostra gestió serà tinguda en compte en la distribució pressupostària.

PRESA DE POSSESIÓ RECTOR

DISCURS JOAN VIÑAS

He de reconèixer, conseller, els esforços que els diferents governs han fet i fan. Però tampoc li puc amagar que les nostres justes aspiracions no sempre han trobat solucions de manera ràpida i eficaç.

Sóc conscient de les dificultats i els difícils reptes de futur, principalment a causa d'una crisi que està fent estralls en tots els àmbits. Vull felicitar el rector Fernández i tot el seu equip pel coratge i esperit de servei que han demostrat. No dubti que, en aquesta nova etapa que avui inaugura, tindrà tot el meu suport, i tota la comunitat universitària li farà costat, per seguir en aquesta línia de progrés de la UdL que ara us pertoca dirigir.

I això és molt important, perquè els èxits que hem pogut obtenir —i que vostès també obtindran— són el producte de l'esforç mancomunat del conjunt del personal docent i investigador i del personal d'administració i serveis. Sense l'esforç, la participació i la comprensió de tots i totes qualsevol empresa seria impossible.

També vull agrair i encoratjar l'estudiantat a la participació. La seva veu és del tot decisiva per encarar els problemes de manera realista i encertada.

He impulsat l'elaboració d'un Codi Ètic justament per enfortir, encara més, el sentiment de pertinença i el compromís amb la institució. Penso que és un instrument que pot fer un servei important en aquesta nova etapa.

No puc acabar sense fer un capítol d'agraïments. En primer lloc, estic molt agraït al conjunt de la comunitat universitària, al PDI i al PAS principalment. Les discrepàncies mai han enrarit la convivència que sempre ha de presidir la vida universitària. La discrepància, si va acompanyada d'un diàleg honest i lleial — com així ha estat— sempre és una estratègia que permet avançar.

Gràcies al conjunt dels estudiants i estudiantes. Molt especialment a tots i totes les que han format part dels diferents consells de l'estudiantat i de les diferents instàncies de govern, que han dedicat el seu temps i esforç als companys i companyes. Aquesta joventut és un tresor que la Universitat ha de saber aprofitar, i em sembla que ho hem fet.

Gràcies als que han estat membres del Consell de Govern. Vull agrair les aportacions de tothom. L'esperit d'entesa que sempre hi ha imperat, recolzat en el diàleg franc i alhora cordial, ha permès que més del noranta per cent dels acords s'hagin pres per unànime assentiment. Igualment vull expressar el meu agraïment a tots els degans i deganes, directors i directores de centres i departaments. En tots i totes sempre he trobat l'altesa de mires que sap posar els interessos generals per damunt de les legítimes aspiracions particulars.

El més cordial reconeixement als rectors i rectores i vicerectors i vicerectores de les universitats catalanes, als companys i companyes de la CRUE, així com els presidents dels diferents consells socials. Hem compartit uns anys realment apassionats i he après molt de tots vosaltres. Gràcies.

A tots els que hem compartit el Consell de Direcció, la majoria des dels inicis d'aquesta aventura. Vuit anys de treball intens, de responsabilitzar-nos conjuntament dels èxits i dels contratemps, han forjat un equip del qual em sento orgullós i del qual guardaré el record d'un càlida companyonia. Gràcies.

De la mateixa manera que guardaré sempre un record amable de totes les persones que dia a dia no només m'han fet el treball més fàcil sinó que m'han fet la vida més fàcil i amable: les caps de gabinet (la Lluïsa, la Margarida i la Roser), també la Gemma i la Blanca, la Maria Àngels, la Leo i la Natàlia, i totes les persones que treballen i han treballat al Rectorat. Gràcies.

Finalment, gràcies a la meva família. Gràcies per les moltes hores que m'heu regalat tan generosament, i pel vostre ajut, confiança i escalf. A la meva dona, companya de tants anys, que ha estat una excel·lent consellera, ja que ha exercit durant molts anys càrrecs de gestió com a supervisora

PRESA DE POSSESIÓ RECTOR

DISCURS JOAN VIÑAS

d'infermeria; com sempre, el seu tarannà ha estat una ajuda substancial a l'hora de fer front als problemes. L'opinió del fills i filles, més propers als joves que no pas jo, m'ha ajudat a entendre millor els neguits i les aspiracions de l'estudiantat. No vull acabar sense un record —perdonin la debilitat— als que han arribat al llarg d'aquests anys i als quals potser no sempre he atès com s'espera d'un avi. Temps tindrè per esmenar-me. I a la resta de la meva família, singularment als meus germans, que sempre m'ha fet costat, també gràcies. Moltes gràcies a tots.

Una feina com aquesta, el treball de vuit anys, et deixa una petjada d'amistat inesborrable. Em satisfà que el mateix Conseller que em va donar possessió de rector sigui ara el que m'acomia. El bé que m'emporto i que m'acompanyarà al llarg de la vida és l'amistat de tots vostès. Moltes gràcies, doncs, a tothom.